

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **J. K.**, bytem v P., K. 1575, zastoupeného JUDr.Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem v Praze 2, Slavíkova 1568/23, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem v Praze 5, Zborovská 11, za účasti **a) M. N.**, bytem v P., H. 12/920, zastoupeného Mgr.Václavem Linhartem, advokátem se sídlem v Praze 4, Polygon House, Doudlebská 1699/5, **b) Z. K.**, bytem v P., K. 1575/30, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 27.12.2010, č.j.: 201947/2010/KUSK

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27.12.2010, č.j.: SZ 196557/2010/KUSK REG/K, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení v částce 10.640,-Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr.Ondřeje Tošnera, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále též žalovaného správního úřadu), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany, stavebního úřadu, ze dne 26.10.2010, kterým bylo dodatečně povoleno užívání stavby tenisového dvorce suměným trávníkem Černíky na pozemku parc.č. 248/3 v katastrálním území Březová u Zvole.

Žalobce v podané žalobě namítl, že stěžejními žalobními důvody jsou nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný správní úřad se nikterak nezabýval odvolacími námitkami žalobce a dále nezákonnost dodatečného povolení stavby, zejména z důvodu, že stavba je realizována v rozporu s územním plánem.

K otázce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů namítl žalobce rozpor žalovaného rozhodnutí s ustanoveními § 3 odst.3 a 4, § 47 odst.3 a § 59 odst.1 zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce namítl, že za vadu žalobou napadeného rozhodnutí je nutno pokládat skutečnost, že se v něm rozhodující orgán nevypořádal se všemi žalobcem namítanými skutečnostmi, jejichž porušení mohlo ve svém závěru způsobit nezákonnost rozhodnutí. Zejména u stěžejní odvolací námítky žalobce, týkající se rozporu stavby s územním plánem, není vůbec zřejmé, jak se s ní žalovaný vypořádal a z jakého důvodu ji shledal nedůvodnou. Žalobce dále namítl, že v odůvodnění rozhodnutí absentuje řádné odůvodnění závěrů žalovaného o tom, jak se vypořádal s odvolacími námitkami a namítl, že žalovaný v rozporu se zásadou dvojinstančnosti správního řízení nepřezkoumal napadené rozhodnutí v celém jeho rozsahu.

Pokud jde o námitku, týkající se rozporu předmětné stavby s územním plánem, poukázal žalobce na rozpor žalovaného rozhodnutí s ustanovením § 88 odst.1 písm.b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů – dále jen stavební zákon. Žalobce namítl, že stavba tenisového kurtu je nepochybně umístěna a provedena v rozporu s územně plánovací dokumentací, když na nezastavěných plochách není dovoleno umisťovat a povolovat stavby s výjimkou staveb, které jsou určeny pro funkční využití těchto ploch a dále staveb pozemních komunikací, liniových staveb technického vybavení a úpravu vodního toku. Pozemek č.parc. 248/3 (vzhledem k provedené změně katastrálních území a číslování parcel pozemek č. 682 a 680) v katastrálním území Zvole u Prahy není v územním plánu označen jako zvláštní plocha, je tedy ostatní plochou mimo zastavěné území a na tomto pozemku tedy není možno povolovat žádné stavby s výjimkou výše uvedených, do nichž však předmětná stavba nespadá, neboť by to bylo v rozporu s územně plánovací dokumentací. Kromě toho územně plánovací dokumentace stanoví, že rozvojová oblast je plošně přímo propojena se stávající chatovou a obytnou zástavbou Černíků, která je návrhem klasifikována v jádru jako nerozvojová oblast z hlediska expanze ploch.

Žalobce v této souvislosti namítl, že podle ustanovení § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona z roku 1976 stavební úřad nařídí vlastníku stavby odstranění stavby, postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním, pokud stavebník neprokáže, že stavba je v souladu zejména s územně plánovací dokumentací a cíly a záměry územního plánování. Sám stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že stavba je v území podle územního plánu neurbanizovaném, které není určeno k zastavění, tj. v nezastavitelné ploše. Stavebnímu úřadu nepřísluší hodnotit platnost územního plánu obce, když je územním plánem obce při svém rozhodování vázán. V řízení podle ustanovení § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona z roku 1976 má stavební úřad jen dvě možnosti: buď stavebník prokáže, co prokázat má, včetně souladu s územně plánovací dokumentací, potom se stavba dodatečně povolí, anebo toto neprokáže a potom se nařídí odstranění stavby. Jiná možnost není. Je zcela absurdní, kdy stavební úřad naplnění podmínky souladu stavby s územním plánem, která je jednou ze stěžejních a krucálních podmínek pro dodatečné povolení stavby a pro umisťování a realizaci staveb a využití území vůbec, nazývá právním formalismem. Kdyby dodržování územního plánu mělo být jen právním formalismem, nebylo by důvodu územní plány vůbec pořizovat.

Stavebník neprokázal, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíly a záměry územního plánování.

Žalobce dále v podané žalobě namítl nepřezkoumání podmínek pro dodatečné povolení stavby, kdy podle jeho názoru je napadené rozhodnutí v rozporu s ustanovením § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona z roku 1976, kdy podle jeho názoru vzhledem k nedoplnění požadovaných podkladů ve stanovené lhůtě stavební úřad neměl jinou možnost, než nařídít odstranění stavby a bylo jeho povinností postupovat v souladu s ustanovením § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona z roku 1976. Vzhledem k tomu, že tak stavební úřad neučinil, je třeba jeho postup považovat za porušení zákona, kterým je úřad vázán. Stavebník nedoplnil ve stanovené lhůtě projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby se zakreslením druhé vsakovací jímky a nepředložil komplexní vyjádření Městského úřadu v Černošicích k této projektové dokumentaci skutečného provedení stavby z hlediska vodního hospodářství. Stavební úřad stavbu opětovně dodatečně povolil, ačkoliv i nadále nebyla předložena řádná dokumentace skutečného provedení stavby s vyhláškou stanovenými náležitostmi a žalovaný dodatečné povolení stavby potvrdil, čímž nerespektoval svůj vlastní právní názor, vyslovený v jeho předchozím rozhodnutí v této věci a ve stejné věci rozhodl opačně, což působí zásadní porušení principu předvídatelnosti rozhodování.

S ohledem na to, že je nezákonný výrok o dodatečném povolení stavby, žalobce napadá i výrok, jímž se povoluje užívání dané stavby, neboť tento výrok navazuje na dodatečné povolení stavby a bez dodatečného povolení stavby by nebylo možno povolit její užívání. Jestliže je dodatečné povolení stavby nezákonné, musí být nezákonný i výrok o povolení jejího užívání, který se o něj opírá.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 8.6.2011 vyplývá, že žalovaný správní úřad se k podané žalobě samostatně odmítl blíže vyjádřit s tím, že jednotlivé body žaloby, týkající se jeho rozhodování, byly zodpovězeny v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Řízení ve věci probíhá již od roku 1996 a mezi jednotlivými účastníky nelze dosáhnout žádné dohody.

Městský soud v Praze vyrozuměl podle ustanovení § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s. - osoby zúčastněné na řízení, kterými jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že v rozhodnutí nebylo vydáno a osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu.

Na výzvu ze dne 22.3.2011 uplatnili právo osoby zúčastněné na řízení dne 22.4.2011 pan M. N. a dne 28.4.2011 paní Z. K.

Práva vyjádřit se k předmětu probíhajícího řízení využil pouze pan M. N., jenž ve vyjádření ze dne 15.8.2011 uvedl, že souhlasí se zněním napadeného rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje i s rozhodnutím Obecního úřadu v Dolních Břežanech, obě tato rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Proto osoba zúčastněná nepovažuje žalobu za důvodnou, většina námitek, obsažených v žalobě, není nových, když tyto námitky byly žalobcem vznášeny již v průběhu správního řízení a osoba zúčastněná se k nim opakovaně a obsírně vyjadřovala. Osoba zúčastněná se dále domnívá, že v řízení bylo prokázáno, že předmětná stavba je v souladu s veřejným

zájmem, když stejný názor vyslovil i řádně odůvodnil stavební úřad ve svém rozhodnutí ze dne 26.10.2010.

K údajné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí osoba zúčastněná uvedla, že s veškerými věcnými i formálními námitkami žaloby, které byly vznášeny již v průběhu správního řízení, se podle jeho názoru vyčerpávajícím způsobem vyrovnal stavební úřad ve svém rozhodnutí ze dne 26.10.2010, které bylo následně napadeným rozhodnutím potvrzeno. Žalovaný odvolací správní úřad se v napadeném rozhodnutí s rozhodnutím ze dne 26.10.2010 a především pak s argumentací Obecního úřadu Dolní Břežany, stavebního úřadu, zcela ztotožnil z důvodu, že se stavební úřad řídil ve svém rozhodnutí právními názory, které vyslovil odvolací orgán dříve v řízení, zejména v rozhodnutí ze dne 25.5.2009.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 29.5.2012 zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby a repliky, kde se zabýval jednotlivými tvrzeními osoby zúčastněné na řízení. K vyjádření žalovaného, předloženému až u jednání soudu, žalobce uvedl, že ani to nemění nic na závěru o důvodnosti podané žaloby. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k územnímu plánu, tato námitka trvá, neboť není relevantní odkaz na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který sám dostatečným způsobem otázku souladu s územním plánem neodůvodnil. Až ve vyjádření se žalovaný správní úřad pokusil nahradit absentující důvody napadeného rozhodnutí, což je nepřipustné. Z obsahu i samotného vyjádření žalovaného je zřejmé, že jde zde o rozpor s územním plánem, pozemek se nachází v neurbanizovaném území a není rozhodné, jaké pozemky se nacházejí v okolí. Rozhodující je stav v době vydání napadeného rozhodnutí, rozhodný není ani stav v době realizace stavby, ani stav budoucí. Námitka osoby zúčastněné, že územní plán je pouze podpůrným vodítkem pro rozhodování o dodatečném povolení stavby, je námitkou nedůvodnou, naopak ze zákona vyplývá, že jde o jednu ze základních podmínek, která musí být splněna pro to, aby stavební úřad mohl dodatečně stavbu povolit.

Zástupkyně žalovaného správního úřadu u jednání soudu nesouhlasila s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, napadené rozhodnutí sice není tak podrobné, jako rozhodnutí stavebního úřadu, ale z důvodu procesní ekonomie postačí, jestliže odvolací orgán odkáže na právní argumentaci prvostupňového orgánu. Stavební úřad v dané věci hodnotil podrobně splnění podmínek, uvedených v ustanovení § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona, učinil tak dostatečně a je nutno ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím dospět k závěru, že rozhodnutí je přezkoumatelné. Stavební úřad všechny námitky vypořádal a hodnotil soulad s územním plánem, když bylo přihlédnuto k tomu, že v sousedství je rekreační zástavba a proto je možno - výjimečně - stavby pro funkční využití této plochy s charakterem drobného sportoviště povolit. V daném případě byl povolený tenisový kurt hodnocen jako drobné sportoviště, vyjádření obce Zvole bylo podpůrným podkladem. Pokud jde o námitky hluku, správní orgány se s touto námitkou vypořádaly, bylo zjištěno, že hlukové limity nepřesahují hodnoty, které jsou požadovány vládním nařízením č. 148/2006 Sb. Žalobce sám nedoložil nic, z čeho by bylo možno dovodit, že je obtěžován nad míru stanovenou tímto nařízením. Pokud jde o navýšení pozemku a změnu odtokových poměrů, vycházely správní orgány jednak z odborných posudků, jednak z vlastního měření a to zejména ve vztahu k odtokovým poměrům. Vlastní měření se uskutečnilo ve dnech 18.12.2008 a 15.7.2010, při hodnocení věci bylo přihlédnuto k fotodokumentaci stavebníka, byl zpracován hydrogeologický posudek.

Zástupce zúčastněné osoby M. N. odkázal u jednání soudu na své písemné vyjádření k podané žalobě, na kterém není nic, co by chtěl či mohl měnit. Osoba zúčastněná souhlasí s rozhodnutím jak prvního stupně, tak druhého stupně a připojila se k závěrečnému návrhu žalovaného správního úřadu.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Stavba tenisového dvorce s umělým trávníkem Černíky, realizovaná na pozemcích parcelních čísel 680, 682 a 664 v katastrálním území Zvole u Prahy, byla realizována společností NOBL a.s. v roce 1996 na základě stavebního povolení, vydaného dne 15.5.1996 tehdejší Komisí výstavby Obecního úřadu Zvole. Rozhodnutím odvolacího správního úřadu – referátu regionálního rozvoje Okresního úřadu Praha - západ ze dne 22.4.1998 bylo uvedené stavební povolení zrušeno, protože bylo vydáno v rozporu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona správním úřadem, který k vydání povolení nebyl oprávněn.

Spisový materiál byl spolu s podnětem k zahájení řízení o odstranění stavby podle ustanovení § 88 stavebního zákona zaslán stavebnímu úřadu v Dolních Břežanech, jenž opatřením ze dne 29.6.1998 zahájil řízení o odstranění stavby oplocení pozemku parcelní číslo 248/3 v katastrálním území Březová - Zvole, nyní aktuálně po přečíslování pozemků na parcelní čísla 680 a 682 v katastrálním území Zvole u Prahy a stavby tenisového kurtu na těchto pozemcích podle ustanovení § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona. Zároveň stavební úřad vyzval majitele stavby k předložení žádosti o dodatečné povolení stavby včetně projektové dokumentace a příslušných vyjádření ve lhůtě třiceti dnů ode dne doručení uvedeného rozhodnutí.

Na základě uvedeného oznámení podal majitel stavby dne 31.8.1998 žádost o dodatečné povolení stavby pro stavbu tenisového dvorce s umělým povrchem, oplocení pozemku, osvětlení dvorce a sadové úpravy, včetně výsadby zeleně, s účelem stavby „rodinná sportovní činnost“.

Dne 1.9.1998 byly stavebnímu úřadu doručeny připomínky a námítky J. K. a Z. K. k řízení o odstranění stavby tenisového kurtu.

Rozhodnutím ze dne 26.10.2010, č.j.: SÚ/5753/06/ZV/DP, stavební úřad stavbu tenisového dvorce s umělým trávníkem Černíky na pozemcích parcelních čísel 664, 680 a 682 v katastrálním území Zvole u Prahy dodatečně povolil a současně povolil i užívání této stavby.

Proti uvedenému rozhodnutí podali J. K. i Z. K. v zákonné lhůtě dvě zcela totožná odvolání, ve kterých ve zkrácené formě nejprve uvedli, že stavebník (vlastník stavby) byl v průběhu celého řízení stavebním úřadem opakovaně vyzýván k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby, avšak ve stanovených lhůtách nikdy žádost o dodatečné povolení stavby doplněna nebyla. Odvolatelé s odkazem na ustanovení § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona z roku 1976 namítli, že když stavební úřad stavbu dodatečně povolil a nenařídil její odstranění, porušil uvedené ustanovení stavebního zákona. Dále odvolatelé namítli, že se stavební úřad řádně nezabýval stěžejním důvodem, znemožňujícím dodatečné povolení stavby, a to jejím rozporu s územně plánovací dokumentací. Namítli, že podle platného územního plánu se stavba nachází na nezastavitelných plochách, na kterých není povoleno

umísťovat a povolovat stavby a stavební úřad měl proto stavebníkům nařídít odstranění stavby. Dalším důvodem pro nařízení o odstranění stavby byla skutečnost, že v řízení nebyl prokázán soulad stavby s veřejným zájmem, s cíly a úkoly územního plánování. Stavba tenisového dvorce se nepřipustně dotýká i vlastnických práv odvolatelů k jejich nemovitostem, ke kterému dochází zejména obtěžováním hlukem, který vzniká údery raket do tenisových míčků, odrazy míčků od zdi a dochází k zastínění jejich pozemků a staveb, ke kterému došlo navýšením terénu kurtu a výsadbou vysokých hustých dřevin. Zároveň odvolatelé namítli změnu odtokových poměrů dešťových vod v území, ke kterým došlo nepovolenými terénními úpravami na stavbě.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím, jímž dne 27.12.2010 odvolání J. K. a Z. K. zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26.10.2010 potvrdil se závěrem, že v celém řízení je velmi mnoho pochybení stavebního úřadu v Dolních Břežanech. Řízení bylo vedeno zdlouhavě a neprofesionálně, lhůty podle správního řádu nebyly zdaleka dodržovány, u dokumentů chybí doklady o doručení, nelze proto přezkoumat, zda bylo doručováno všem účastníkům řízení řádně. Z uvedeného důvodu byla všechna předchozí rozhodnutí, vydaná stavebním úřadem, odvolacím orgánem zrušena a věc byla vždy vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí. Naposledy začal stavební úřad dodatečné povolení stavby tenisového dvorce s umělým trávníkem Černíky znovu projednávat podle ustanovení § 88 odst.1 písm.b) stavebního zákona v červnu 2009 poté, kdy bylo jeho předchozí rozhodnutí odvolacím orgánem pravomocně zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Při novém projednání se stavební úřad striktně řídil právním názorem, který odvolací správní úřad ve svém rozhodnutí ze dne 25.5.2009, č.j. 0432/09, vyslovil a uzavřel, že odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník či vlastník stavby prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady, doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

Odvolací správní úřad o odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel, že v průběhu řízení nepochybně vyplývá, že vlastník stavby o dodatečné povolení požádal a ve stanovené lhůtě doložil požadované podklady a doklady, vyžádané stavebním úřadem, tj. projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby, hydrogeologický posudek, zpracovaný společností K2H s.r.o., protokol o zaměření stavby geodetickou kanceláří AZIMUT CZ s.r.o., měření hluku při hře na kurtu s fotodokumentací, ze kterých vyplývá, že stavba byla postavena na pozemcích, které jsou ve vlastnictví vlastníků stavby, že užíváním stavby nedochází k obtěžování hlukem údery raket do tenisových míčků či odrazy míčků od tréninkové zdi, nedochází k zastínění pozemků a staveb odvolatelů navýšením terénu kurtu, nedochází k negativní změně odtokových poměrů dešťových vod v území a nepovolenými terénními úpravami na stavbě směrem na pozemky odvolatelů, jak tvrdí odvolatelé v odvolání. Vlastníci stavby opakovaně doložili souhlasné stanovisko pořizovatele územního plánu obce Zvole, že stavba tenisového dvorce není v rozporu s platným územním plánem. Odvolací správní úřad uzavřel, že v řízení bylo dostatečně prokázáno, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování a obecnými technickými požadavky na výstavbu i zájmy chráněnými zvláštními předpisy.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobních bodů a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení žalobou napadeného pravomocného rozhodnutí odvolacího správního úřadu, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany, stavebního úřadu, ze dne 26.10.2010, kterým bylo dodatečně povoleno užívání stavby tenisového dvorce s umělým trávníkem Černíky na pozemku parc.č. 248/3 v katastrálním území Březová u Zvole.

Podle ustanovení § 88 odst.1 písm.b/ stavebního zákona č. 50/1976 Sb. stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

Podle ustanovení § 140 stavebního zákona č. 50/1976 Sb. není-li výslovně stanoveno jinak, vztahují se na řízení podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení, tj. zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád).

Podle výše uvedeného právního ustanovení stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavených bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

Pojem „veřejný zájem“ je formulován - byť příkladným výčtem – v ustanovení § 88 odst.1 písm.b/ stavebního zákona. Odstranění stavby se nenařídí tam, kde stavebník doloží, že stavba je v souladu zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavbu a zájmy chráněnými zvláštními předpisy. I v případě splnění těchto zákonem formulovaných podmínek však v případě dodatečného povolení stavby musejí být respektována práva a právem chráněné zájmy účastníků stavebního řízení a tato podmínka v případě žalobce splněna nebyla, jak vyplývá z obsahu správního spisu. Ani obecný nedostatek sportovišť sám o sobě neznamená, že je ve veřejném zájmu, aby žalobce mohl provozovat předmětnou stavbu, postavenou bez platného stavebního povolení.

Městský soud v Praze po provedeném řízení přisvědčil námitce žalobce, ve které namítal, že žalovaný odvolací správní úřad ani stavební úřad v rozhodnutí správního úřadu prvního stupně se dostatečně nezabývali a nevypořádali se zcela konkrétními, určitými a srozumitelně vyjádřenými námitkami žalobce ohledně otázky, nakolik byly v posuzovaném případě splněny podmínky pro dodatečné povolení předmětné stavby. Pokud jde o charakter

území, v němž se posuzovaná stavba nachází, není sporu o tom, že podle územního plánu, platného a účinného v době vydání napadeného rozhodnutí, lze na uvedených pozemcích umístit a realizovat pouze stavby, které jsou určeny pro funkční využití těchto ploch a dále staveb pozemních komunikací, liniových staveb technického vybavení a úpravu vodního toku. Argumentoval – li stavební úřad tím, že v daném případě lze do tohoto území umístit stavby drobných sportovišť, pak soud považuje za potřebné vyjádřit především názor, že k umístění drobného sportoviště do území by v takovém případě mělo docházet spíše výjimečně, stavební úřad by v odůvodnění svého rozhodnutí měl mít povinnost podrobně a řádně odůvodnit, proč v tom kterém případě lze – výjimečně – stavbu drobného sportoviště povolit. V nyní posuzované věci nezhodnotil ani stavební úřad, ani žalovaný odvolací správní úřad, proč stavba tenisového kurtu s oplocením a terénními úpravami o rozměrech, uvedených v žádosti o dodatečné povolení stavby, se čtyřmetrovou tréninkovou stěnou, může být považována za drobné sportoviště.

Obdobně soud v odůvodnění rozhodnutí správních úřadů obou stupňů postrádá vypořádání se s podmínkami pro dodatečné povolení stavby podle ustanovení § 88 odstavec 1 písm.b) stavebního zákona z roku 1976 ohledně existence veřejného zájmu, tedy v jakých konkrétních skutkových či právních okolnostech správní úřady spatřují soulad umístění stavby takového tenisového kurtu v dané lokalitě s veřejným zájmem, zejména s ohledem na tvrzený účel stavby, jímž je podle obsahu žádosti o dodatečné povolení stavby rodinná rekreace. Podle názoru soudu je v řízení o dodatečném povolení stavby na stavebníkově, aby prokázal existenci veřejného zájmu na povolení stavby takového sportoviště a na stavebním úřadu je, aby v odůvodnění svého rozhodnutí náležitě zhodnotil, proč je tenisový kurt, určený pro rodinnou rekreaci, drobným sportovištěm, které lze výjimečně s ohledem na konkrétní poměry v daném území umístit a proč je takový tenisový kurt v souladu s veřejným zájmem.

Sám stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že předmětná stavba se nachází v území podle územního plánu neurbanizovaném, které není určeno k zastavění, tj. v nezastavitelné ploše. Soud se zcela ztotožnil s názorem žalobce o tom, že stavebnímu úřadu nepřísluší hodnotit platnost územního plánu obce, když je územním plánem obce při svém rozhodování vázán a nesoulad stavby s územním plánem nelze nahrazovat dodatečným souhlasným vyjádřením obecního úřadu, což ostatně v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval i žalovaný odvolací úřad.

Soud považuje rovněž za potřebné zdůraznit, že byť se žalovaný odvolací správní úřad i stavební úřad v odůvodnění svých rozhodnutí zabýval vlivy navýšení pozemku se stavbou, změnou odtokových poměrů v místě samém, zastíněním a vlivem hluku ze stavby tenisového kurtu na okolí, když tyto námitky uplatňoval žalobce ve správním řízení, nelze podle názoru soudu odkázat výlučně na shromážděné odborné posudky, ale správní úřad musí provést i vlastní úvahu zejména o tom, že vzhledem k namítané hlučnosti provozu tenisového hřiště nepostačí pouze posudek o tom, že hluk, způsobovaný odrazy tenisových míčů od raket a od povrchu hřiště, nepřekračuje stanovené limity, ale správní úřad je povinen v odůvodnění rozhodnutí o dodatečném povolení stavby zhodnotit i intenzitu, pravidelnost, opakovanost a dobu trvání hluku, to vše s přihlédnutím ke skutečnosti, že předmětné území má podle stávajícího územního plánu sloužit rekreaci nejen vlastníkům povolované stavby, ale i vlastníkům okolních nemovitostí. Rovněž takovou úvahu odůvodnění napadeného rozhodnutí postrádá.

Protože žalobou napadené rozhodnutí takové náležité odůvodnění splnění zákonem formulovaných podmínek, za nichž lze dodatečně povolit stavbu, neobsahuje, postupoval

městský soud podle ustanovení § 78 odstavec 1 s.ř.s. a napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost, spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a postupoval podle ustanovení § 78 odstavec 4 s.ř.s., podle něhož zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V tomto řízení bude na žalovaném správním orgánu, aby se znovu zabýval odvoláním žalobce a jeho obranou, uplatněnou ve správním řízení. V intencích shora uvedeného žalovaný správní úřad znovu rozhodne o odvolání a znovu posoudí, zda a z jakých zákonných důvodů lze učinit závěr o splnění či nesplnění zákonem stanovených podmínek, za nichž lze žadateli dodatečně povolit stavbu tenisového kurtu a přitom je žalovaném, aby dbal na to, že jeho rozhodnutí bude mít náležitosti požadované obecně závaznými právními předpisy. Správní orgány jsou vázány právním názorem soudu (ustanovení § 78 odst.5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst.1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalobci náleží náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu úřadu. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 2.000,-Kč a dále odměna právního zástupce JUDr.Ondřeje Tošnera, advokáta, a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna v daném případě činí tři úkony právní služby po 2.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast u jednání soudu) podle ustanovení § 6, § 7, § 9 a § 11 odst. 1 advokátního tarifu a třikrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 1.440,- Kč, neboť právní zástupce žalobce je podle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 10.640,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce ve třicetidenní lhůtě k plnění.

Pokud jde o náklady řízení, které vznikly osobám zúčastněným na řízení, soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou dány předpoklady pro rozhodnutí soudu o jejich náhradě. Podle ustanovení § 60 odst.5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud uložil. V posuzované věci soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost v řízení nestanovil, pouze dal M. N. a Z. K. možnost uplatnit jejich právo v probíhajícím řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29.května 2012

JUDr.Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu